

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 18

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 20 ianuarie 1998

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 24 din 4 februarie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară	1-3		1. — Ordonanță pentru acceptarea Protocolului 4 la Acordul general pentru comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997.....	4-8
Decizia nr. 465 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară	3-4		★	
			Rectificare.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24 din 4 februarie 1997*)

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară, invocată de reclamantul Nicorici Mircea și Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 ianuarie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a reclamantilor Nicorici Mircea și a Societății de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca, a pârâtei Banca Națională a României și în lipsa Societății Comerciale „Dacia Felix” — S.A. Cluj-Napoca, legal citată. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 februarie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 1996, pronunțată în Dosarul nr. 2.662/1996, Tribunalul Cluj — Secția civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991, ridicată de reprezentantul reclamantilor Nicorici Mircea și de Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca. În motivarea excepției, astfel cum s-a reținut în Încheierea de sesizare din 27 mai 1996, se susține că art. 54 din Legea nr. 33/1991 încalcă, pe de o parte, prezumția de nevinovăție, prevăzută „de art. 26 din Constituția României 1991”, deoarece „măsura decăderii din calitate pe care o avea reclamantul la Societatea bancară «Dacia Felix» — S.A. Cluj-Napoca s-a luat înainte de stabilirea culpabilității sale printr-un proces public de condamnare, de persoane din cadrul societății, nu de persoane competente”, iar pe de altă parte, este încălcat accesul

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 465 din 18 noiembrie 1997, publicată la pag. 3.

liber la justiție, reclamantul „fiind exclus de la Societatea bancară «Dacia Felix» — S.A. în lipsa unei hotărâri date de instanță în mod public“. În memoriul depus la dosar se mai invocă și incidența prevederilor art. 150 alin. (1) din Constituție, în sensul că Legea nr. 33/1991 este preconstituțională și deci art. 54, ce face obiectul excepției de neconstituționalitate, este abrogat.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu contravine Constituției din anul 1991 și, pe cale de consecință, nu este abrogat în temeiul art. 150 alin. (1) din aceasta.

În vederea soluționării excepției, au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, în esență, că raportarea la art. 21 și la art. 23 alin. (8) din Constituție, care consacră accesul liber la justiție și prezumția de nevinovăție, nu poate conduce la constatarea neconstituționalității art. 54 din Legea nr. 33/1991, întrucât prin conținutul lor acestea nu sunt contradictorii. Măsura prevăzută la art. 54 nu este discriminatorie față de fondatori, administratori, directori și cenzori, ci de protecție a activității bancare, care nu înlătură accesul la justiție al celor ce se consideră lezați, astfel încât nu se poate reține neconstituționalitatea textului atacat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale procurorului, dispozițiile art. 54 din Legea nr. 33/1991, raportate la prevederile constituționale și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Deși art. 54 din Legea nr. 33/1991 este anterior Constituției din 1991, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, deoarece pe baza acestui text s-au stabilit raporturi juridice după intrarea în vigoare a legii fundamentale. Pe de altă parte, instanța de judecată a apreciat în încheierea de sesizare că textul atacat nu este abrogat potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și deci numai Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției invocate.

Art. 54 din Legea nr. 33/1991 prevede: „Fondatorii unei societăți bancare, precum și administratorii, directorii și cenzorii acesteia, care vor tăinui situația de încetare de plăți sau vor încălca autorizația acordată și prevederile prezentei legi, vor fi decăzuți din calitatea lor prin hotărâre a Băncii Naționale a României, chiar și înainte de deschiderea acțiunii judiciare“.

Se susține, în primul rând, că dispozițiile atacate contravin art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție. Potrivit alin. (1) din acest text, „orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime“, iar în alin. (2) se prevede că „nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept“.

Examinând art. 54 din Legea nr. 33/1991 în raport cu prevederile art. 21 din Constituție rezultă că motivul privind încălcarea accesului liber la justiție nu este fondat. Deși art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu o prevede în mod expres, este fără îndoială că, fiind vorba de un act administrativ, cel interesat se poate adresa instanței de contencios administrativ în temeiul Legii nr. 29/1990. Călea de atac nu trebuie prevăzută de fiecare dată în mod expres. De altfel, posibilitatea sesizării instanțelor rezultă și din art. 48 din Constituție, iar din finalul textului atacat reiese, de asemenea, că este deschisă calea la justiție. Pe de altă parte, potrivit art. 9 din Legea nr. 29/1990, instanța judecătorească sesizată cu o acțiune în contencios administrativ

poate suspenda executarea actului atacat. Așa fiind, faptul că măsura decăderii se ia de către Banca Națională a României și că această măsură este executorie, ceea ce se întâmplă în cazul tuturor actelor administrative, nu constituie o încălcare a principiului liberului acces la justiție. De altfel, chiar din faptul că sesizarea Curții Constituționale s-a făcut de Tribunalul Cluj, investit la cererea autorilor excepției, demonstrează că accesul la justiție nu este afectat prin art. 54 din Legea nr. 33/1991.

În legătură cu invocarea încălcării de către art. 54 din Legea nr. 33/1991 a prezumției de nevinovăție, înscrisă în art. 23 alin. (8) din Constituție, este de reținut că acest principiu nu poate fi desprins din contextul constituțional în care este plasat. Or, prezumția de nevinovăție este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei, privind reținerea, arestarea și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Textul art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu vizează astfel de situații care să aducă atingere libertății individuale, ci instituie o sancțiune specifică printr-un act administrativ, împotriva căreia este deschis, astfel cum s-a reținut, accesul la justiție. Activitatea bancară este incontestabil o activitate de interes public, chiar dacă este desfășurată de bănci ce reprezintă persoane juridice de drept privat, care trebuie să se caracterizeze prin moralitate și bună-credință, îndeosebi din partea fondatorilor și a administratorilor, pentru a nu expune acționarii și depunătorii la riscul de a-și vedea irosite investițiile sau economiile.

Deci legiuitorul poate stabili, fără a încălca Constituția, anumite sancțiuni care să garanteze un asemenea comportament. Justificarea art. 54 rezultă din analiza cadrului general al Legii nr. 33/1991, care în numeroase texte, precum art. 2, 5, 15, 30, 31, 32, 45 și art. 52, stabilește pentru Banca Națională a României rolul de a supraveghea activitatea tuturor societăților bancare și de a stabili reguli și norme etice și profesionale pentru calitatea și activitatea unui conducător de societate bancară, precum și pentru activitatea personalului bancar. Aceste reguli și norme nu ar avea nici o eficiență, dacă ar fi lipsite de sancțiune, or Legea nr. 33/1991 a dorit să evite acest lucru tocmai prin art. 54. Așa fiind, rațiunea art. 54 și natura sancțiunii prevăzute de acesta trebuie căutate în Legea nr. 33/1991, și nu în materie penală, disciplinară sau contravențională, astfel cum s-a încercat să se demonstreze prin concluziile orale și notele scrise ale părților care au invocat excepția de neconstituționalitate.

În aceste condiții nu se poate reține că art. 54 ar încălca dispozițiile constituționale înscrise în art. 23 alin. (8), care consacră prezumția de nevinovăție, ori în art. 23 alin. (9), potrivit cărora nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, sau în art. 1 alin. (3), care, prin referirea la principiile statului de drept, ar avea în vedere, consideră autorii excepției, și regula *non bis in idem*, potrivit căreia nu pot fi aplicate, pentru una și aceeași faptă, două sancțiuni de aceeași natură și din aceeași categorie.

În sfârșit, art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu contravine nici art. 49 din Constituție. Acest text constituțional stabilește condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. El are în vedere însă drepturile și libertățile fundamentale, înscrise în capitolul II al titlului I din Constituția României, or, art. 54 din Legea nr. 33/1991 nu are în vedere astfel de drepturi.

Pentru motivele arătate, excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 urmează să fie respinsă ca nefondată. Instanța judecătorească este singura în măsură să verifice la speță dacă hotărârea luată de către Banca Națională a României este întemeiată sau nu.

Având în vedere prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca nefondată excepția de neconstituționalitate privind art. 54 din Legea nr. 33/1991, invocată de Nicorici Mircea și Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca în Dosarul nr. 2.662/1996 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și de contencios administrativ.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 4 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 465

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară

Ioan Muraru — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca și de Nicorici Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 24 din 4 februarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate; acestea au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Cluj — Secția civilă și de contencios administrativ, prin Încheierea din 27 mai 1996, pronunțată în Dosarul nr. 2.662/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară, ridicată de Nicorici Mircea și Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca.

Prin Decizia nr. 24 din 4 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 33/1991, reținând în esență următoarele: critica referitoare la încălcarea accesului liber la justiție este nefondată, întrucât, în cauză fiind vorba de un act administrativ, persoana interesată se poate adresa instanței de contencios

administrativ în temeiul Legii nr. 29/1990; în legătură cu invocarea prezumției de nevinovăție, se arată că această prezumție este reglementată de Constituție, cu referire la libertatea individuală a persoanei, privind reținerea și arestarea, precum și soluționarea procesului penal, situații ce nu sunt vizate de textul art. 54 din Legea nr. 33/1991. Aceleași argumente sunt valabile și cât privește invocarea principiului potrivit căruia nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii; rațiunea art. 54 din Legea nr. 33/1991 și natura sancțiunii prevăzute de acesta trebuie căutate în lege, iar nu în materie penală, disciplinară sau contravențională; art. 54 din lege nu încalcă art. 49 din Constituție, deoarece textul criticat nu are în vedere drepturile și libertățile fundamentale înscrise în capitolul II al titlului I din Constituție.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 24 din 4 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca și Nicorici Mircea.

Curtea constată că, față de art. 16 din Legea nr. 47/1992, care dispune că procedura jurisdicțională prevăzută de această lege se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale, și de art. 133 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia cererea de chemare în judecată, care nu cuprinde semnătura, este nulă, recursul promovat de Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca și de Nicorici Mircea este nesemnificativ și, în consecință, urmează a fi declarat nul.

Analizând din oficiu Decizia nr. 24 din 4 februarie 1997, potrivit art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că nu există nici un motiv de recurs, de ordine publică, pe care să-l invoce cu privire la decizia care face obiectul recursului, în vederea casării ei.

Pentru cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, cât și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Declară nul, nefiind semnat, recursul declarat de Societatea de asigurare-reasigurare „ARDAF” — S.A. Cluj-Napoca și de Nicorici Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 24 din 4 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru acceptarea Protocolului 4 la Acordul general pentru comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. r) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Se acceptă Protocolul 4 la Acordul general pentru comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997, și Lista de angajamente specifice ale României în domeniul telecomunicațiilor de bază, anexă la acest protocol.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor,

Sorin Pantiș

Ministru de stat,

ministrul industriei și comerțului,

Mircea Ciumara

Ministrul afacerilor externe,

Andrei Pleșu

București, 19 ianuarie 1998.

Nr. 1.

PROTOCOLUL 4

la Acordul general pentru comerțul cu servicii*)

Membrii Organizației Mondiale de Comerț (denumită în continuare *O.M.C.*) ale căror Liste de angajamente specifice și Liste de excepții de la art. II al Acordului general pentru comerțul cu servicii, referitoare la telecomunicațiile de bază, sunt anexate la acest protocol, denumiți în continuare *membri implicați*,

având în vedere negocierile desfășurate în baza deciziei ministeriale privind negocierile în telecomunicațiile de bază, adoptate la Marrakesh la 15 aprilie 1994,

luând în considerare anexa privind negocierile în telecomunicațiile de bază, decid următoarele:

*) Traducere.

1. La intrarea în vigoare a acestui protocol, Lista de angajamente specifice și Lista de excepții de la art. II, referitoare la telecomunicațiile de bază anexate la acest protocol, referitoare la un membru, va completa sau va modifica Lista de angajamente specifice și Lista de excepții de la art. II, ale acestui membru.

2. Acest protocol va fi deschis pentru acceptare, prin semnare sau în alt mod, de către membrii implicați, până la data de 30 noiembrie 1997.

3. Protocolul va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 1998, cu condiția să fi fost acceptat de către toți membrii implicați. Dacă la data de 1 decembrie 1997 protocolul nu a fost acceptat de către toți membrii implicați, acei membri

care l-au acceptat la acea dată pot decide, înaintea datei de 1 ianuarie 1998, cu privire la intrarea în vigoare.

4. Acest protocol va fi depus la directorul general al O.M.C. Directorul general al O.M.C. va distribui imediat fiecărui membru al O.M.C. o copie certificată a acestui protocol și notificările de acceptare a acestuia.

5. Acest protocol va fi înregistrat în conformitate cu prevederile art. 102 al Cartei Națiunilor Unite.

Făcut la Geneva la data de 15 aprilie 1997, într-un singur exemplar în limba engleză, franceză și spaniolă, fiecare text fiind autentic, cu excepția cazului în care se prevede în alt mod cu privire la listele anexate la acesta.

ANEXĂ
la protocol

ROMÂNIA

Lista de angajamente în domeniul telecomunicațiilor de bază

Mod de furnizare: 1) Livrarea peste graniță a serviciilor 2) Consum extern 3) Prezența comercială 4) Prezența persoanelor fizice furnizoare de servicii

Sectorul sau subsectorul	Limitări privind accesul la piață	Limitări privind tratamentul național	Angajamente adiționale
2. C. Servicii de telecomunicații (Exclusiv difuzarea către public, în general, a programelor de radio și de televiziune)			Conform anexei.
Toate subsectoarele	Licențele și autorizațiile sunt acordate numai persoanelor juridice române, constituite potrivit legislației române. Numai semnatarii români au dreptul să realizeze legături prin organizațiile internaționale de comunicații prin sateliți.		Operarea rețelelor și furnizarea serviciilor necesită licențe sau autorizații eliberate de autoritatea de reglementare.
a) Servicii telefonice vocale Locale/interurbane/ internaționale — pentru uz public — infrastructuri — revânzări — legături pe cablu — legături radio fixe	1) Ocolirea rețelei Romtelecom nu este permisă până la 31 decembrie 2002. Nu sunt restricții de la 1 ianuarie 2003. 2) Nu sunt restricții. 3) Rezervate furnizării exclusive de către Romtelecom până la 31 decembrie 2002. Nu sunt restricții de la 1 ianuarie 2003. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	Condițiile licenței, în toate subsectoarele, pot prevedea aplicarea principiilor serviciului universal, definite de autoritatea de reglementare.
a) Servicii telefonice vocale — pentru uz non-public	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții, cu excepția: conectarea la rețeaua telefonică publică nu este permisă până la 31 decembrie 2002.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții.	

Mod de furnizare: 1) Livrarea peste graniță a serviciilor 2) Consum extern 3) Prezența comercială 4) Prezența persoanelor fizice furnizoare de servicii

Sectorul sau subsectorul	Limitări privind accesul la piață	Limitări privind tratamentul național	Angajamente adiționale
	4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	
b) Transmisii de date cu comutare de pachete	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții.	
c) Transmisii de date cu comutare de circuite	4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	
d) Servicii telex e) Servicii telegrafice	1) Ocolirea rețelei Romtelecom nu este permisă până la 31 decembrie 2002. Nu sunt restricții de la 1 ianuarie 2003. 2) Nu sunt restricții. 3) Rezervate furnizării exclusive de către Romtelecom până la 31 decembrie 2002. Nu sunt restricții de la 1 ianuarie 2003. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții.	
f) servicii facsimil	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	
g) Servicii de circuite închiriate private	1) Nu sunt restricții de la 1 ianuarie 2003. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții de la 1 ianuarie 2003. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții.	
o) Alte servicii — Telefonie mobilă celulară analogică (450 MHz/NMT)	1) Nu sunt restricții, cu excepția: ocolirea rețelei telefonice internaționale publice a Romtelecom nu este permisă până la 31 decembrie 2002. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții, cu excepțiile: — rezervate furnizării exclusive de către Telefonica—România până la 1 aprilie 2002; — infrastructurile pe cablu sunt rezervate furnizării exclusive de către Romtelecom până la 31 decembrie 2002. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții.	
		4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	

Mod de furnizare: 1) Livrarea peste graniță a serviciilor 2) Consum extern 3) Prezența comercială 4) Prezența persoanelor fizice furnizoare de servicii

Sectorul sau subsectorul	Limitări privind accesul la piață	Limitări privind tratamentul național	Angajamente adiționale
— Telefonie mobilă celulară digitală (900 MHz/GSM)	1) Nu sunt restricții, cu excepția: ocolirea rețelei telefonice internaționale publice a Romtelecom nu este permisă până la 31 decembrie 2002. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții, cu excepția: infrastructurile pe cablu sunt rezervate furnizării exclusive de către Romtelecom până la 31 decembrie 2002. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	
— Servicii paging	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	
— Servicii VSAT pentru uz nonpublic	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții, cu excepția: conectarea la rețeaua publică nu este permisă până la 31 decembrie 2002. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	1) Nu sunt restricții. 2) Nu sunt restricții. 3) Nu sunt restricții. 4) Neconsolidat, cu excepția celor indicate în măsurile orizontale.	

*ANEXĂ
la Lista de angajamente*

ROMÂNIA:

Angajamente adiționale privind telecomunicațiile de bază

Domeniu

Acest document conține definițiile și principiile cadrului reglementar pentru serviciile de telecomunicații de bază.

Definiții

Termenul *utilizatori* se referă la consumatorii și furnizorii de servicii.

Expresia *infrastructuri esențiale* se referă la infrastructurile unei rețele sau ale unui serviciu public de transport de telecomunicații:

- care sunt furnizate exclusiv sau predominant de unul sau de un număr limitat de furnizori; și
- care nu pot fi înlocuite din punct de vedere economic sau tehnic pentru furnizarea unui serviciu.

Un furnizor cu poziție dominantă este un furnizor care are capacitatea de a influența substanțial condițiile de participare (în privința prețului și a furnizării) pe piața în cauză, pentru servicii de telecomunicații de bază, ca rezultat al:

- controlului asupra infrastructurilor esențiale; sau
- folosirii poziției proprii pe piață.

1. Protejarea concurenței

1.1. Prevenirea practicilor anticoncurențiale în telecomunicații

Se vor menține măsuri corespunzătoare în scopul împiedicării furnizorilor, care, singuri sau împreună, sunt furnizori care au poziție dominantă, de a angaja sau a continua practici anticoncurențiale.

1.2. Protecții

Practicile anticoncurențiale sus-menționate includ, în particular:

- angajarea în subvenții încrucișate anticoncurențiale;
- utilizarea informațiilor obținute de la concurenți cu rezultate anticoncurențiale; și
- nepunerea la dispoziție, în timp util, altor furnizori, informații tehnice de bază asupra infrastructurilor esențiale sau informații comerciale importante care sunt necesare acestora pentru furnizarea serviciilor.

2. Interconectare

2.1. Această secțiune se aplică pentru legăturile cu furnizorii de rețele sau servicii publice de transport de telecomunicații, care permit utilizatorilor unui furnizor să comunice cu utilizatorii altui furnizor, precum și să aibă acces la serviciile altui furnizor în cazurile în care au fost prezentate angajamente specifice.

2.2. Asigurarea interconectării

Interconectarea cu un furnizor cu poziție dominantă va fi asigurată în orice punct fezabil tehnic al rețelei. Astfel de interconectare este furnizată:

a) în termeni nediscriminatorii, condiții (inclusiv specificații și standarde tehnice), tarife și calitate nu mai puțin favorabile decât cele asigurate propriilor servicii, furnizorilor de servicii neafiliați sau pentru propriii subsidiari sau alți afiliați;

b) în timp util, în termeni, condiții (incluzând specificațiile și standardele tehnice) și tarife orientate pe costuri care sunt transparente, rezonabile, țin seama de fezabilitatea economică și sunt suficient de distincte, astfel încât furnizorii să nu plătească pentru componentele de rețea sau infrastructurile de care nu au nevoie pentru serviciul furnizat; și

c) la cerere, în puncte suplimentare punctelor terminale de rețea oferite majorității utilizatorilor, cu plăți ce reflectă costul construcției infrastructurilor adiționale necesare.

2.3. Disponibilitatea publică a procedurilor de negociere a interconectării

Procedurile aplicate pentru interconectarea cu un furnizor cu poziție dominantă vor fi făcute disponibile public.

2.4. Transparența aranjamentelor de interconectare

Se va asigura ca un furnizor cu poziție dominantă să facă publice acordurile sale de interconectare sau o ofertă de referință privind interconectarea.

2.5. Interconectare: reglementarea diferendelor

Un furnizor de servicii care solicită interconectarea cu un furnizor cu poziție dominantă va putea recurge fie:

a) oricând; sau

b) după o perioadă rezonabilă de timp care va fi făcută publică, la un organism național independent, care poate fi

o autoritate de reglementare potrivit referirii din paragraful 5 de mai jos, pentru reglementarea disputelor privind termenii corespunzători, condițiile și tariful pentru interconectare într-o perioadă rezonabilă, în măsura în care acestea nu au fost stabilite anterior.

3. Serviciul universal

Orice membru are dreptul să definească tipul obligațiilor privind serviciul universal pe care dorește să le mențină. Asemenea obligații nu vor fi privite ca practici anti-concurențiale în sine, cu condiția ca ele să fie administrate într-un mod transparent, nediscriminatoriu și neutru din punct de vedere concurențial și care să nu fie mai riguroase decât este necesar pentru tipul serviciului universal definit de membru.

4. Disponibilitatea publică a condițiilor de licență

Dacă este necesară o licență, se vor face publice următoarele:

a) toate condițiile de eliberare a licenței și perioada normală prevăzută pentru a se lua o decizie privind o cerere de licență; și

b) termenii și condițiile licențelor individuale.

Motivele refuzului unei licențe vor fi făcute cunoscute solicitantului, la cerere.

5. Autorități de reglementare

Autoritatea de reglementare este distinctă și nu depinde de nici un furnizor de servicii de telecomunicații de bază. Deciziile și procedurile utilizate de către autoritatea de reglementare vor fi imparțiale în raport cu toți participanții la piață.

6. Alocarea și utilizarea resurselor limitate

Orice procedură pentru alocarea și utilizarea resurselor limitate, incluzând frecvențe, numere și amplasamente, va fi realizată într-o manieră obiectivă, promptă, transparentă și nediscriminatorie. Informațiile privind situația curentă a benzilor de frecvențe alocate vor fi făcute disponibile în mod public, dar identificarea detaliată a frecvențelor alocate pentru utilizările specifice guvernamentale nu este obligatorie.

★

RECTIFICARE

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 17 decembrie 1997, se face următoarea rectificare:

— la art. 8, în loc de cuvântul „hotărâre“ se va citi „ordonanță de urgență“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.